

U tom pogledu tužitelj tvrdi da prilagodba proizlazi iz gledišta službi Komisije prema kojem neki projekti plaćeni tijekom posljednjeg tromjesečja 2011. nisu mogli biti uneseni u tromjesečnu izjavu o izdacima s obzirom na to da nisu bili u skladu s važećim PRR-om.

Stajalište Komisije, naposljetku izraženo u pobijanoj provedbenoj odluci, pogrešno je, drži tužitelj, iz nekoliko aspekata.

— Na prvom mjestu, upitna je ispravnost unosa smanjenja iz članka 27. Uredbe (EZ) br. 1290/2005, kvalificiranog kao „iznos koji se ne može ponovno koristiti”, u odluku o poravnju računâ, s obzirom na to da iz iste treba biti isključen svaki suspendirani ili smanjeni iznos, kao što to proizlazi iz čl. 29. stavka 5. gore navedene Uredbe. To smanjenje pogrešno je, među ostalim, i po pitanju njegova iznosa.

— Na drugom mjestu, mjera je pogrešna i zbog nedostatka obrazloženja te glede iznosa koji se odnosi na tromjesečje izdataka, a koji je Komisija smanjila odnosno suspendirala, na temelju članka 29. stavka 5. Uredbe Vijeća (EZ) br. 1290/2005 od 21. lipnja 2005. o financiranju zajedničke poljoprivredne politike (SL L 209, 11.8.2005., str. 1.).

— Naposljetku, proglašavanje iznosa iznosom koji se ne može ponovno koristiti ne razlikuje se od njegova opoziva, s obzirom na to da je posljedica nemogućnost budućeg korištenja iznosâ u okviru gornje granice izdataka PRR-a Basilicate, dok važeći propisi EU-a isključuju mogućnost opoziva suspendiranih iznosa.

Tužba podnesena 11. srpnja 2013. — Spain Doce 13 protiv OHIM-a — Ovejero Jiménez i Becerra Guibert (VICTORIA DELEF)

(Predmet T-359/13)

(2013/C 252/69)

Jezik na kojem je tužba podnesena: španjolski

Stranke

Tužitelj: Spain Doce 13, SL (Crevillente, Španjolska) (zastupnik: S. Rizzo, odvjetnik)

Tuženik: Ured za harmonizaciju na unutarnjem tržištu (žigovi i industrijski dizajni)

Druge stranke u postupku pred žalbenim vijećem: Gregorio Ovejero Jiménez i María Luisa Becerra Guibert (Alicante, Španjolska)

Zahtjevi

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

— poništi odluku petog žalbenog vijeća Ureda za harmonizaciju na unutarnjem tržištu (žigovi i industrijski dizajni) od 10. travnja 2013. u predmetu R 1046/2012-5, u dijelu u

kojem se odbija prijava žiga Zajednice br. 9 522 384 za sljedeće proizvode i usluge:

— razred 18: koža, imitacije kože, proizvodi od tih materijala koji nisu obuhvaćeni drugim razredima;

— razred 25: odjeća, obuća, pokrivala za glavu;

— razred 35: usluge maloprodaje i veleprodaje odjeće, obuće i modnih dodataka;

— naloži OHIM-u snošenje troškova, u skladu s člankom 87. stavkom 2. Poslovnika Općeg suda.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Podnositelj prijave žiga Zajednice: tužitelj

Predmetni žig Zajednice: verbalni žig „VICTORIA DELEF” za proizvode i usluge razreda 18, 25 i 35 — prijava za registraciju žiga Zajednice br. 9 522 384

Nositelji žiga ili znaka navedenog u postupku prigovora: Gregorio Ovejero Jiménez i María Luisa Becerra Guibert

Navedeni žig ili znak: nacionalni figurativni žigovi s verbalnim elementom „VICTORIA”, „Victoria” i „victoria”, za proizvode razreda 25

Odluka odjela za prigovore: odbijanje prigovora

Odluka žalbenog vijeća: djelomično prihvatanje žalbe

Navedeni tužbeni razlozi: povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009

Tužba podnesena 12. srpnja 2013. — Francuska protiv Komisije

(Predmet T-366/13)

(2013/C 252/70)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Francuska Republika (zastupnici: E. Belliard, G. de Bergues, D. Colas i N. Rouam, agenti)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjevi

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

— poništi u cijelosti Odluku Europske komisije br. C(2013) 1926 *final* od 2. svibnja 2013. o državnoj potpori br. SA.22843 2012 koju je Francuska dodijelila Société Nationale Corse Méditerranée i Compagnie Méridionale de Navigation;

— naloži Komisiji snošenja troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužitelj zahtijeva poništenje Odluke Komisije C(2013) 1926 *final* od 2. svibnja 2013. kojom je Komisija, prvenstveno, kvalificirala kao državnu potporu financijske naknade isplaćene Société Nationale Corse Méditerranée (SNCM) i Compagnie Méridionale de Navigation (CNM) na ime usluga pomorskog prijevoza obavljenog između Marseillea i Korzike za razdoblje od 2007. do 2013. godine u okviru konvencije o javnim uslugama. Zatim, Komisija je proglasila sukladnim s unutarnjim tržištem naknade isplaćene SNCM-u i CNM-u za usluge prijevoza obavljenog tijekom cijele godine (u daljnjem tekstu: „osnovna” usluga), ali je proglasila nesukladnim s unutarnjim tržištem naknade isplaćene na ime usluga obavljenih za vrijeme vrhunaca sezone, tj. razdoblja Božića, veljače, proljeća-jeseni i/ili ljeta (u daljnjem tekstu: „dodatna” usluga). Napokon, Komisija je naložila povrat potpora koje su proglašene nesukladnim s unutarnjim tržištem (predmet o državnoj potpori SA.22843 2012/C (ex 2012/NN)).

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj iznosi dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji je podijeljen na dva dijela, temelji se na povredi pojma državne potpore u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a, pri čemu je Komisija kvalificirala naknade isplaćene SNCM-u i CNM-u kao državne potpore, u mjeri u kojoj prvi i četvrti kriterij određeni presudom Suda od 24. srpnja 2003., *Altmark Trans i Regierungspräsidium Magdeburg* (C-280/00, *Recueil*, str. I-7747) nisu u potpunosti ispunjeni.

— Tužitelj prvim dijelom ovog tužbenog razloga tvrdi da pobijana odluka ne poštuje pojam državne potpore jer je Komisija smatrala da prvi kriterij presude *Altmark* nije dijelom zadovoljen. U tom smislu tužitelj smatra:

— kao prvo, da je Komisija, razlikujući „osnovnu” uslugu i „dodatnu” uslugu, pogrešno utvrdila činje-

nice i pogrešno primijenila pravo te nije priznala veliku mogućnost diskrecije koju države članice imaju pri definiranju usluga od općeg gospodarskog interesa;

— kao drugo, da usluge obuhvaćene konvencijom o javnim uslugama sklopljenom između SNCM-a i CNM-a, s jedne strane, i Office des Transports de la Corse et la Collectivité territoriale de Corse, s druge strane, uzete u cijelosti, predstavljaju uslugu od općeg gospodarskog interesa i da navedena konvencija zadovoljava prvi kriterij presude *Altmark*;

— kao treće, pod pretpostavkom da se „osnovna” usluga i „dodatna” usluga trebaju razlikovati, da „dodatna” usluga predstavlja, kao i „osnovna” usluga, uslugu od općeg gospodarskog interesa i da zadovoljava prvi kriterij presude *Altmark*, u mjeri u kojoj postoji stvarna potreba za javnom uslugom zbog nedostatnosti redovnih usluga prijevoza u okolnostima slobodnog tržišnog natjecanja;

— Drugim dijelom ovog tužbenog razloga tužitelj tvrdi da pobijana odluka ne poštuje pojam državne potpore jer je Komisija smatrala da četvrti kriterij presude *Altmark* nije zadovoljen. Tužitelj smatra da je postupak sklapanja konvencije o javnoj usluzi omogućio osiguranje učinkovitog tržišnog natjecanja i, prema tome, odabir ponude koja je ekonomski najpovoljnija za zajednicu.

2. Drugi tužbeni razlog temelji se, supsidijarno, na povredi članka 106. stavka 2. UFEU-a, pri čemu je Komisija smatrala da naknade isplaćene SNCM-u na ime „dodatne” usluge predstavljaju državne potpore nesukladne s unutarnjim tržištem, u mjeri u kojoj ta usluga ne predstavlja uslugu od općeg gospodarskog interesa.